

Nieuw-Vlaams Magazine

februari 2016

- Actieplan terrorisme en extremisme: opkuis wordt gróte opkuis
- 'Tunnelgate' symptomatisch voor Brussels beleid

Sander Loones:

“Een grenzenloos Europa is een waarde(n)loos Europa”

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

11 000

Uit een rondvraag van hr-dienstverlener SD Worx blijkt dat er dit jaar ruim 11 000 banen extra in onze kmo's zullen worden ingevuld. En dat louter dankzij de loonkostverlaging die deze regering doorvoert in het kader van de tax-shift. Opvallend is dat diezelfde maatregel ook kmo-jobs redt: zonder loonkostverlaging zouden er meer dan 20 000 sneuvelen.

Michel Maus (VUB)

@MausMichel

op 17/02/2016

[Politici stop met struisvogelen en steun visie minister Van Overtveldt.](#)
[Hervorming ondernemingsfiscaliteit is noodzaak.](#)

Nou moe

Terwijl in Brussel de tunnels instorten, blijft de Brusselse regering overheidsgeld verspillen aan totaal overbodig politiek personeel. Zo gaat er deze legislatuur 4,5 miljoen euro naar de medewerkers van acht gewezen ministers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Die blijven immers recht hebben op twee medewerkers gedurende vijf jaar, zelfs als zij vandaag in het parlement zetelen en daarvoor andere medewerkers kregen toegewezen. Deze cultuur van zelfbediening houdt minister-president Vervoort (PS) blijkbaar graag in stand. In tegenstelling tot zijn Vlaamse tegenhanger Bourgeois heeft hij nog geen enkel initiatief genomen om die overdreven gulle regeling aan te passen.

Begin februari werden twee wel héél aparte leden van de Antwerpse lokale politie gelauwerd: de Mechelse schepers Bo en Racko ontvingen een penning voor moed en volharding uit handen van burgemeester Bart De Wever en schepers van Dierenwelzijn Nabilla Ait Daoud. “Dankzij deze drugshonden hebben we tijdens 478 acties liefst 441 000 euro aan drugsgeld van onze straten gehaald”, sprak de burgemeester. “Bo en Racko zijn dus een waardevol onderdeel van het drugsteam.”

“Die [begrotingsaanpak] is onder Charles Michel van betere kwaliteit dan bij zijn voorganger. Volgens de OESO gebeurde de begrotingsconsolidatie onder Di Rupo voor 60 procent via nieuwe belastingen. De regering-Michel kiest voor 75 procent besparingen en 25 procent nieuwe belastingen. Voor de gezondheid van de overheidsfinanciën op lange termijn zijn minder uitgaven altijd beter dan extra belastingen.”

Alain Mouton, redacteur bij *Trends* (8/02/2016)

Goed bezig

Christian Van Eyken, de enige Franstalige verkozenen in het Vlaams Parlement, wordt aangehouden op verdenking van moord. Een dag na zijn aanhouding wordt het parlementslid alweer vrijgelaten door een blunder bij Justitie: de handtekening van de onderzoeksrechter ontbreekt namelijk op het aanhoudingsbevel. Alsof dat nog niet erg genoeg is, weigert de Brusselse rechtbankvoorzitter Luc Hennart bovendien om een tuchtonderzoek te voeren tegen die onderzoeksrechter. Dit moet België wel zijn.

13

Het 'opkuisplan' voor Molenbeek is veel meer geworden dan dat. Het voorziet liefst duizend extra politiemensen. "Een nooit eerder geziene versterking", aldus minister Jan Jambon.

14

Er komt voorlopig geen statiegeld op eenmalige drankverpakkingen. Maar dat betekent niet dat we het zwerfvuil ongemoeid laten. Integendeel, de strijd wordt fors opgevoerd.

18

"Het betonrot in de tunnels is symptomatisch voor de toestand van het Brusselse beleid", vindt Brussels parlementslid Cielkje Van Achter. Ze beet zich vast in het dossier.

20

Vlaams minister van Dierenwezijn Ben Weyts was de eerste die een concreet uitdoofscenario voor pelsdierkwekerijen op tafel legde. Een standpunt dat Jong N-VA volledig onderschrijft.

Controle

De Vlaamse en de federale regering staan voor moeilijke begrotingscontroles. De Vlaamse Regering van minister-president Bourgeois beperkt het tekort tot 407 miljoen euro. De inspanningen renderen, maar ze mogen niet stilvallen. Er is nog werk aan de winkel om de doelstellingen te behalen.

Op federaal niveau is de uitdaging groter. De wereldeconomie slabakt, maar ook verschillende hervormingen en besparingen moeten nog worden doorgevoerd. Terwijl we net nu moeten doorzetten. Dat is de essentie van de volgende controle: gaan wij verder op het pad van de hervormingen of laten we betijen? Voor de N-VA is dat laatste geen optie. Wij zijn het verplicht aan de komende generaties om nu orde op zaken te stellen.

Kritiek

De kritiek op minister van Financiën Johan Van Overtveldt diende om die realiteit te verdoezelen. Bepaalde partijen zeggen dat er niet meer kan worden bespaard. In een land waar het overheidsbeslag 54 procent van het bruto binnenlands product (bbp) bedraagt, is dat wel een heel boude stelling.

Dat we het even slecht zouden doen als Di Rupo is onzin. In 2013, het beste begrotingsjaar van Di Rupo, was de belastingdruk wel 1,1 procent van het bbp hoger dan vandaag. Wij saneren door de uitgaven te beperken en de lasten te verlagen. Alleen op de manier krijgen we onze economie weer uit het slop.

Daarvoor staat Johan Van Overtveldt garant. Hij steekt de handen uit de mouwen. De eurocrisis, de Griekse crisis, de taxshift: steeds weer komt minister Van Overtveldt met de juiste oplossingen. En dat steekt sommigen blijkbaar de ogen uit.

We werken verder aan onze welvaart. Door gericht te besparen, door de belastingen te verlagen en door te hervormen. Met steeds drie doelen voor ogen: er moeten jobs bijkomen, werkende mensen en gezinnen moeten er op vooruitgaan en onze kmo's en bedrijven moeten ademruimte krijgen.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Meer kleine energie-maatregelen financieren

De CD&V wil het probleem van de energiearmoede aanpakken door het plafond van de Vlaamse Energielening op te trekken tot 50 000 euro en de terugbetalingstermijn algemeen te verlengen tot tien jaar. “Geen goed idee”, vindt Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy. “Zo’n drastische verhoging van het geleende bedrag betekent dat de maandelijkse afbetaling kan oplopen tot 500 euro. Zo creëer je net een armoedeval in de plaats van die op te lossen.”

Onze energiespecialist pleit voor een andere aanpak, waarbij je de energiekost structureel verlaagt via diverse kleinere, meer haalbare maatregelen die het armoederisico niet vergroten. Zo bepleit hij een grotere rol voor de zogenoemde Energiesnoeiërs, die tewerkgesteld zijn in de sociale econo-

mie en worden opgeleid om energiebesparende maatregelen uit te voeren.

“Die Energiesnoeiërs kan je inschakelen om, na een grondige energiescan van je woning, allerlei aanbevolen werken ook effectief uit te voeren”, verduidelijkt Gryffroy. “Het gaat om

kleine ingrepen die een grote impact kunnen hebben op je energiefactuur. Denk aan de overschakeling naar energiezuinige ledverlichting, de vervanging van oude energieverlindende elektronica, de plaatsing van thermostatische kranen en tochtstrips, en ga zo maar door.”

Ook voor die kleinschalige werken moeten we terecht kunnen bij de Vlaamse Energielening, vindt Gryffroy. De Energiesnoeiërs kunnen die dossiers mee administratief en praktisch opvolgen.

Rijbewijs met punten redt levens

De invoering van het rijbewijs met punten kan het aantal verkeersdoden op korte termijn met twintig procent doen dalen. Daar zijn alle studies het over eens. Kamerlid Daphné Dumery begrijpt daarom niet waarom minister van Mobiliteit Jacqueline Galant (MR) nog maar eens een zoveelste onderzoek heeft besteld. “Het is onze plicht om dat puntenrijbewijs nog deze regeerperiode in te voeren”, vindt Dumery.

Vorig jaar vielen er 715 doden op onze wegen. “Als het rijbewijs met punten twintig procent minder dodelijke slachtoffers oplevert, redden we 143 levens. Dat zijn 143 redenen om het puntenrijbewijs nu meteen in te voeren”, aldus Dumery. “Maar blijkbaar is de minister nog altijd niet overtuigd dat dit de verkeersveiligheid effectief zal verhogen.”

Slechtste leerling van de klas

Het rijbewijs met punten bestaat in theorie al sinds 1990. “Welke pretentie hebben wij”, vraagt Dumery zich af, “om als een van de enige zes landen in de Europese Unie dat niet door te voeren, terwijl we nagenoeg de slechtste leerling van de klas zijn als het op verkeersveiligheid aankomt? En terwijl we weten dat het - in elk geval op korte termijn - wel degelijk effectief is?”

Kennis centraal in debat eindtermen

‘Van leRensbelang’: onder dat motto trekt de Vlaamse overheid een breed maatschappelijk debat op gang over ons onderwijs van morgen. Via de website onsonderwijs.be kan iedereen tijdens de ‘50 dagen van het onderwijs’ mee debatteren over de herziening van de eindtermen. Voor Koen Daniëls, die dit debat voert vanuit het Vlaams Parlement, mag die oefening niet beperkt blijven tot het afvinken van competenties. “Naast vaardigheden en attitudes moet kennis een prominente plaats blijven krijgen in de eindtermen”, meent hij.

“De lat moet voor iedere leerling naar omhoog, en dit door onze eindtermen meer ambitieus te formuleren”, verduidelijkt Koen Daniëls. “Die minimumdoelen moeten ook concreet en eenduidig zijn. Daarnaast willen we afstappen van de zogenoemde vakoverschrijdende eindtermen in het secundair onderwijs, waarbij alle vakleeraren betrokken zijn.

Daarbij gaat het niet enkel over inhoud, maar ook over werkwijzen en attitudes, zoals leren leren en sociale vaardigheden. Door gebrek aan eigenaarschap worden die eindtermen heel vaak over het hoofd gezien.”

De N-VA vindt het een goeie zaak dat de leerlingen mee worden betrokken in het denkproces. “Maar ook de inbreng van andere partners kan zeer waardevol zijn. Denk maar aan het bedrijfsleven en het hoger onderwijs”, besluit Daniëls.

Debatteer mee op www.onsonderwijs.be

Koen Daniëls: “Wat belangrijk is om te weten moet primeren op wat leuk is om te weten.”

Resistentie tegen antibiotica indijken

Sabine Vermeulen vraagt, met de unanieme steun van haar collega's in het Vlaams Parlement, dat de Vlaamse Regering maatregelen neemt om het antibioticagebruik in de veeteelt te doen dalen. Een te intensief gebruik van antibiotica kan immers een ongunstig effect hebben op de resistentie van mensen.

De landbouwsector is zich bewust van het probleem, net als de dierenartsen, de wetenschap, de farmaceutische industrie en de mengvoederbedrijven. Zij leverden reeds belangrijke bijdragen om het antibioticagebruik terug te dringen. "Maar om écht resultaat te boeken, moet ook het Vlaamse beleid zijn steentje bijdragen: door te sensibiliseren, te adviseren en aan preventie te doen", aldus Vermeulen.

Sabine Vermeulen: "Voor een duurzaam effect moet je tot vervelens toe sensibiliseren."

Voedselveiligheid is promotieargument

Vermeulen vraagt ook extra middelen voor onderzoekinstellingen die alternatieve behandelingen en innovaties op het gebied van infectiepreventie ontwikkelen. Om veehouders aan te moedigen om de hygiëne en stalkwaliteit verder te verbeteren, kunnen ze een beroep doen op steun van het Vlaams Investeringsfonds. Voedselveiligheid is bovendien cruciaal als argument bij de promotie van ons vlees in binnen- en buitenland. Verantwoord antibioticagebruik moet dat extra ondersteunen.

ACV herstructureert op kosten van belastingbetaler

De christelijke vakbond ACV kampt met financiële moeilijkheden die een herstructurering onvermijdelijk maken. Dat is nooit een makkelijke of pijnloze oefening. Maar het ACV maakt het wel erg bont. Zo stelt Kamerlid Zuhail Demir met verbazing vast dat 103 van de 308 getroffen werknemers al vanaf 58 mogen vertrekken via het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoelag (SWT), het vroegere brugpensioen.

Daarbovenop kreeg het ACV de toestemming om voor 123 werknemers een landingsbaan te creëren vanaf 55 jaar. Dat staat haaks op het regeerakkoord, waarin de grens voor nieuwe landingsbanen op 60 jaar werd gebracht.

"Die afspraak is achteraf uitgehold door de sociale partners", betreurt Demir. "Zo kregen bedrijven in moeilijkheden de mogelijkheid om cao's te sluiten met landingsbanen vanaf 55 jaar. Als vertegenwoordiger van de werknemers onderhandelde het ACV mee over die afwijking. Maar dat-

zelfde ACV maakt er vandaag als werkgever gretig gebruik van en holt zo eigenhandig het draagvlak uit van onze sociale zekerheid. Dat wijst toch op een ongelooflijk perverse vorm van belangenvermenging?"

Geen voorbeeld

"Ik vind het enorm jammer dat het ACV als werkgever het slechte voorbeeld geeft", zegt Demir. "Van een vakbond zou je nu net verwachten dat die zijn expertise inzet om zoveel mogelijk ex-werknemers aan een nieuwe en passende job te helpen in een ander bedrijf of sector. Nu schuift

Zuhail Demir: "Het ACV schuift de eigen financiële moeilijkheden af op de belastingbetaler."

het ACV de eigen financiële moeilijkheden gewoon af op de sociale zekerheid en de belastingbetaler."

Minister Vandeput wil ambtenarenstatuut hervormen

Minister Steven Vandeput is niet alleen druk bezig met de hervorming van Defensie. Op zijn bord ligt ook de vraag om het ambtenarenstatuut te herbekijken. De top-ambtenaren van de federale overheid vinden dat het statuut zoals dat vandaag bestaat, het hen onmogelijk maakt om een flexibel en modern personeelsbeleid te voeren.

Ook voor minister van Ambtenarenzaken Vandeput is het zonneklaar: de enorm complexe wijze waarop het statuut en de carrière bij de federale overheid vandaag zijn georganiseerd, beantwoordt niet langer aan de vereisten van een modern, flexibel hr-beleid op maat van alle ambtenaren. “De systemen van vandaag zijn de oplossingen van gisteren. Ze zijn dus niet opgewassen tegen de uitdagingen van morgen”, vat de minister samen.

Niet afschaffen

Maar grondig hervormen staat niet gelijk met volledig afschaffen. Voor bepaalde gezagsfuncties zal er altijd neutraliteit en bescherming nodig zijn. “Je moet het statuut slim gebruiken, voor wie dat nodig heeft”, meent Vandeput. “Dit is dan ook een opportuniteit bij uitstek om de bestaande discriminatie tussen contractuelen en statutairen te herbekijken.”

Steven Vandeput: “Ook binnen de federale overheid brengen we stap na stap de nodige verandering.”

Vaccinatie bij aankomst

Asielzoekers worden voortaan meteen na aankomst gevaccineerd, als hun vaccinatiestatus niet in orde blijkt. “Zo kunnen we op efficiënte wijze de maximale bescherming van de volksgezondheid garanderen”, zegt staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken.

De toediening van de vaccinaties zal gebeuren in het WTC II-gebouw in Brussel. Op het moment van registratie worden de asielzoekers op tuberculose onderzocht. Dan wordt ook hun vaccinatiestatus nagegaan. Indien nodig krijgen ze een vaccinatie tegen mazelen, bof, rubella, tetanus, difterie en/of kinkhoest. Wie uit Afghanistan of Pakistan afkomstig is, krijgt een extra poliovaccinatie op advies van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO).

Vlaamse vaccins

De Vlaamse overheid zorgde er al voor dat er wordt gevaccineerd in de opvangcentra in Vlaanderen en stelt diezelfde vaccins nu ook ter beschikking van de federale overheid. Die engageert zich om direct bij aankomst van de asielzoekers de nodige vaccinaties te organiseren en de kost voor aankoop van die vaccins terug te betalen aan de Vlaamse overheid. “Die manier van werken bespaart middelen en tijd voor de verschillende overheden samen en is de beste garantie voor de volksgezondheid”, besluit staatssecretaris Francken.

Geen voorrang voor vluchtelingen

Dit jaar zullen zich in Vlaanderen ongeveer 20 000 erkende vluchtelingen vestigen. “Een uitdaging, want al die mensen moeten ook een dak boven hun hoofd vinden”, erkent Vlaams minister van Wonen Liesbeth Homans. Maar ze houdt voet bij stuk: “Nieuwkomers krijgen geen voorrang op een sociale woning. Net zoals iedereen die op zoek is naar een woonst, zullen ook vluchtelingen op onze private en sociale woonmarkt hun weg moeten vinden.”

“In 2015 heb ik een recordbedrag van 1,3 miljard euro geïnvesteerd in de bouw en renovatie van sociale woningen”, zegt Homans. “Dat was broodnodig, want we erfden een gigantische wachtlijst uit het verleden. Toch is het een illusie te denken dat al die investeringen een onmiddellijke oplossing bieden: die woningen worden pas binnen enkele jaren opgeleverd.” Van voorrang voor vluchtelingen is daarbij absoluut geen sprake. “Wie in aanmerking komt voor een sociale woning, kan zich inschrijven, maar belandt zoals iedereen achteraan op de wachtlijst.”

Lokale verantwoordelijkheid

Minister Homans ziet ook de noodzaak niet in van extra huurpremies voor vluchtelingen, zoals onder meer de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) vraagt. Dat zou jaarlijks ongeveer 300 miljoen euro kosten. Wel ziet ze een grote verantwoordelijkheid voor de lokale besturen. “Ik maakte 20 miljoen euro vrij om hen te ondersteunen. Lokale besturen en OCMW’s zijn met hun expertise sowieso de trekkers van het lokale woonbeleid. Iedereen met woonvragen kan dus bij hen terecht”, besluit ze.

Laatste zwarte punten op gewestwegen wegwerken

Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken Ben Weyts investeert 50 miljoen euro extra om de laatste ‘zwarte punten’ langs onze gewestwegen weg te werken. “De schande van de 400 Vlaamse verkeersdoden moeten we op alle fronten aanpakken”, vindt de minister. “Ook met infrastructuurwerken.”

De Vlaamse overheid probeert al dertien jaar lang de 800 verkeersonveilige kruispunten op de lijst met zogenoemde zwarte punten weg te werken. Ben Weyts wil die lijst nu eindelijk afwerken. De nieuwe middelen die de minister daarvoor uittrekt, komen bovenop het reguliere budget voor wegenwerken van 350 miljoen euro per jaar. En ze staan ook los van de 140 miljoen euro die hij het komende anderhalf jaar reeds extra investeert in onze wegen.

Ben Weyts wil dat onze wegen constant worden geëvalueerd: “Verkeersveiligheid is een permanent aandachtspunt.”

Permanent aandachtspunt

Het afwerken van de lijst met 800 zwarte punten voltooit het werk van vijf opeenvolgende ministers, merkt Weyts op. “Maar ik maak me geen illusies: het echte werk zal nooit af zijn. Sinds de lijst werd opgesteld in 2002, zijn er helaas veel nieuwe gevaarlijke punten gesignaleerd.” Een nieuwe vaste lijst

komt er echter niet. De mobiliteitsminister wil dat onze wegen constant worden geëvalueerd. De meest recente ongevalleengevens van de politie zullen worden gebruikt bij de opmaak van de investeringsprogramma’s van het Agentschap Wegen en Verkeer. “Zo kunnen we steeds op de meest actuele situaties inspelen”, besluit Weyts.

Elke Sleurs: “Neen is neen”

Een verkrachtingszaak uit Gent deed begin februari flink wat stof opwaaien. De rechter achtte de feiten weliswaar bewezen, maar besloot de dader geen straf te geven. “Het gaat niet om een brutale verkrachting. De zaak past in een specifieke context. Een vriendschapsrelatie waar twee personen een verschillend beeld van hadden”, oordeelde de rechtbank. Een argumentatie waar staatssecretaris voor Gelijke Kansen Elke Sleurs zo haar bedenkingen bij heeft: “Over de concrete zaak kan ik geen uitspraken doen, maar het is simpel: een neen is neen.”

“We mogen geen enkele vorm van geweld toelaten”, vindt Sleurs. “Als je een verkrachter ongestraft vrijlaat, dan geef je aan alle andere slachtoffers het signaal: het heeft toch geen zin om aangifte te doen. Terwijl we hen net moeten aanmoedigen om wél aan-

Seksueel geweld is nooit aanvaardbaar.

gifte te doen.” Seksueel geweld wordt immers nog al te vaak onder de mat geveegd: zo laag het aantal veroordelingen is, zo hoog is het aantal seponeringen. Uit onderzoek blijkt bovendien dat veel slachtoffers om diverse redenen, waaronder schaamte, geen aangifte doen van zedenfeiten.

Mentaliteit moet veranderen

Er is nood aan een grondige mentaliteitswijziging, vindt de staatssecretaris. “Ze zal het zelf ook wel een beetje gezocht hebben’ is een idee dat in onze samenleving leeft, en dus ook bij Justitie. Welk signaal is er nu gekomen: het is oké om te verkrachten, zolang je achteraf maar sorry zegt?”

Europa moet duidelijke grenzen stellen

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken Jan Jambon treden ferm op. Toch blijft de asiel- en veiligheidscrisis volop woeden. “Omdat Europa faalt”, zegt N-VA-ondervoorzitter Sander Loones.

Sander, je bent de asiel- en migratiespecialist van de N-VA en spreekt dus uit ervaring?

Sander Loones: “Jarenlang werkte ik op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), de administratie die nu onder de verantwoordelijkheid valt van staatssecretaris Theo Francken. Na de verkiezingen in 2010, toen Theo en Sarah Smeyers met de PS onderhandelden over het migratiebeleid, stond ik hen inhoudelijk bij. Vervolgens stapte ik over naar de N-VA-studiedienst en werd

er coördinator. Samen hebben we toen heel wat bereikt. De gezinshereniging werd strenger, de snel-Belgwet afgeschaft, het regularisatiebeleid ingeperkt. Wetswijzigingen die de N-VA vanuit de oppositie er mee doorduwde. We waren toen al de motor van vooruitgang, ook al zaten we niet in de regering.”

Maar de N-VA moest de regering in om de Belgische asielkoers écht te wijzigen?

“Inderdaad. In 2014 onderhandelden we een erg sterk migratiehoofdstuk in het federale regeerakkoord. Een radicale breuk met het verleden. Theo heeft intussen al een waslijst aan wetswijzigingen doorgevoerd. Daarmee laat hij zijn recente voorgangers ver achter zich. Jammer genoeg blijven die krachttoeren onderbelicht omdat we allemaal worden overdonderd door de asiel- en veiligheidscrisis. Vandaag wandelen tweeduizend nieuwkomers Europa binnen. Elke dag opnieuw.”

Aan wie ligt dat?

“Eén naam? Merkel. Of beter twee: Merkel en Griekenland. Met 26 Europese landen zitten wij samen in de Schengenzone. In die zone kunnen we vrij reizen zonder

vragen durfde stellen. ‘Allemaal asociale racisten’, was zowat de standaardreplik op de groeiende groep critici. Begin september van vorig jaar stelden we met onze Europese N-VA-delegatie een hele reeks maatregelen voor om deze crisis aan te pakken, en in oktober volgde de beruchte lezing van Bart De Wever aan de Gentse Universiteit. ‘Zever’, volgens Open Vld-voorzitster Gwendolyn Rutten.”

Maar de realiteit gaf jullie gelijk?

“Helaas wel. De miserie zoals we die voorspelden, voltrekt zich nu. Niet omdat Europa geen maatregelen aankondigde. Wel omdat Europa enkel met schijnoplossingen komt aandragen. Zo was er het idee om asielzoekers te spreiden over alle lidstaten, zonder eerst de Europese buitengrenzen te versterken. Merkel nodigt de wereld uit, beseft vervolgens dat ze niet iedereen te slapen kan leggen, en vraagt haar burens dan om bij te springen. Zo werkt het natuurlijk niet.”

Hoe werkt het dan wel?

“Laat me een andere metafoor gebruiken: Frau Merkel woont in een straat die onder water loopt en vraagt haar buur doodleuk om het water van haar kelder in diens tuin te mogen pompen. Ieder normaal mens antwoordt dan toch: ‘Neen, eerst zandzakjes aandragen.’ We moeten eerst onze buitengrenzen versterken. Dat zou de logische reactie zijn. Maar de grote denkers in het Europees Parlement willen 160 000 asielzoekers spreiden zonder eerst de grenzen aan te pakken. En dan staan ze verbaasd dat hun plan faalt en dat lidstaten tot op vandaag maar vijfhonderd van die geplande 160 000 hebben opgenomen. Niemand zit te wachten op een spreidingsplan wanneer Griekenland zoals vorig jaar 840 000 nieuwkomers laat doorwandelen richting West-Europa en zelf slechts 13 197 asielzoekers registreert. 840 000 - dat is meer dan vijf keer het afgesproken aantal van 160 000.”

Hoe wil Europa die instroom dan wel beperken?

“Na het negeren van de crisis en het aandragen van schijnoplossingen, kwam Europa met een derde wondermiddel: *money money money*. Dat is wat de EU doet wanneer ze zich echt in het nauw gedreven voelt: de dikke portefeuille openrekken en er wat geld tegenaan gooien. Uw belastinggeld. Extra schulden, maar geen garantie op een kleinere instroom van asielzoekers. Geld is geen wondermiddel. Dat wisten we al toen Europa eind november drie miljard euro aan Turkije beloofde. Al snel wilden de Turken jaárlijks drie miljard, in plaats van eenmalig. En onlangs bleek ook dát onvoldoende voor president Erdogan. Wie zich laat chanteren, wordt gechanteerd. Dat is wel duidelijk.”

Je bent duidelijk geen fan van de Europese asielaanpak.

“Dat lijkt me een understatement (*lacht*). De Europese asielaanpak is voor ons al te herkenbaar: Europa reageerde op z’n Belgisch. Eerst de realiteit negeren, vervolgens komen aandragen met schijnoplossingen, en uliem denken dat je de problemen kan wegtoveren met wat centen. Symptombestrijding, in het beste geval. Ook de andere Vlaamse partijen modderen trouwens maar wat aan. CD&V zit op de lijn van Merkel en haar *Wir schaffen das*, terwijl Open Vld nog altijd niet begrijpt dat we grenzen moeten stellen aan het aantal vluchtelingen dat binnenkomt. En sp.a is de ene dag vóór een strakker plan, maar fluit de dag nadien haar voorzitter terug. De tijd van plannetjes is echter voorbij. Het is hoog tijd voor échte actie.”

Je kan Europa toch moeilijk verwijten dat het de grootste asielcrisis sinds de Tweede Wereldoorlog niet meteen kan oplossen?

“Ik heb nooit beweerd dat deze crisis in 1, 2, 3 kan worden opgelost. Anders was dat al lang gebeurd. Maar wie zonder oogkleppen naar de realiteit kijkt, ziet onmiddellijk wat de bouwstenen zijn voor elke succesvolle aanpak. Merkel moet stoppen

paspoort. Het is als een huis met 26 kamers. Elke lidstaat engageert zich om de binnendeuren open te laten staan én om de buitendeuren en -ramen gesloten te houden. Zodat we vrij kunnen circuleren in dat huis, tussen onze lidstaten. Maar Merkel zette haar raam open en riep uit volle borst dat iedereen welkom is, terwijl Griekenland met plezier de voordeur opende. In 2015 kwamen meer dan één miljoen mensen naar Europa. De komende jaren worden er nog twee miljoen extra verwacht.”

Hoe reageerde Europa op deze ontwikkelingen?

“In de beginfase negeerde of brandmerkte de Europese elite iedereen die kritische

met de wereld uit te nodigen. We moeten onze Europese buitengrenzen versterken, een maximumlimiet stellen aan het aantal mensen dat we opvangen en *pushbacks* op de Middellandse Zee uitvoeren. Bovendien moeten we werk maken van een apart sociaal statuut. En uiteraard het probleem bij de wortel aanpakken. Mark (Mark Demesmaeker, N-VA Europarlementslid, red.) hamert constant op de nood aan structurele oplossingen in de conflictgebieden.”

Europa wil nu een Europese kustwacht oprichten. Is dat geen belangrijke stap vooruit?

“De Griekse minister van Migratie, ook lid van de extreemlinkse Syriza-partij, pleit voor open grenzen. Als Griekenland effectief zijn grenzen niet bewaakt, moeten wij die bewaking zelf overnemen. Hun kustgrenzen zijn immers de facto onze buitengrenzen. Althans zolang zij deel blijven uitmaken van Schengen. Zo’n grenswacht kan dus een stap vooruit zijn. Maar het is in feite nog steeds onvoldoende. Lidstaten die hun verantwoordelijkheid niet opnemen en die deze kustwacht niet laten bijspringen, moeten bijvoorbeeld uit de Schengenzone worden gezet. Een Schengenzone zonder Griekenland zal een sterkere Schengenzone zijn. Want vergis je niet: wie niet in grenzen gelooft, zal plots overal opnieuw grensbewakers zien opduiken.”

Dreigen we op die manier niet de Schengenzone op te blazen?

“Integendeel. We zoeken naar manieren om de Schengenzone te versterken. Sterkere buitengrenzen passen alleszins in dat verhaal. Maar ook een mini-Schengen, met een beperkter aantal landen die wél hun verantwoordelijkheid opnemen, kan voordelig zijn voor Vlaanderen. Want laat ons niet vergeten dat we dat vrije verkeer in Europa nodig hebben. Vooral wij, Vlamingen, met onze open economie. Als we onze nationale grens zouden sluiten, staan niet enkel migranten aan te schuiven, maar ook de vrachtwagens die bijvoor-

beeld in de Antwerpse haven moeten zijn. Het einde van Schengen zou nefast zijn voor de Vlaamse economie en onze welvaart.”

Volstaan sterkere buitengrenzen om de instroom van asielzoekers te verminderen?

“Nee. We moeten het asielbeleid radicaal durven omgooien. Al jaren is de logica: staat een asielzoeker aan onze deur, dan móeten we hem verwelkomen. Dat moet worden: hoe sterk is ons draagvlak? Wat kunnen we zelf aan? Hoeveel plaats hebben we in ons Europese huis om nieuwkomers op te nemen? We moeten dus uitgaan van wat we aankunnen, niet van wat we moeten ondergaan.

Een Schengenzone zonder Griekenland zal een sterkere Schengenzone zijn.

Het Europese asielbeleid moet erop focussen om zoveel mogelijk vluchtelingen op te vangen in de regio van herkomst. Dat moeten we combineren met grotere investeringen in betere opvangkampen in die regio’s. Op die manier kunnen we iedereen die er recht op heeft veilige opvang bieden. Maar dat moet dus niet noodzakelijk in Europa zijn. De zogenaamde *hotspots*, grote opvangcentra aan de Europese buitengrenzen, zijn daarbij cruciaal. Wie zich daar niet wil registreren, krijgt ook geen rechten.”

Welke rol moeten die hotspots dan precies spelen?

“Er komen op dit moment heel wat economische migranten naar Europa. Ik verwees al naar de Griekse cijfers: vorig jaar waren er daar maar 13 197 asielaanvragen en lieten ze er 840 000 doorreizen. Die *hotspots* moeten een centrale rol krijgen in het terugkeerbeleid. In de eerste fase moeten we de echte oorlogsvluchtelingen er daar vandaag al uifilteren. Dat moet leiden tot een beleid van hervestiging en ver-

deling over de lidstaten. Al moeten we realistisch zijn: sommige EU-lidstaten willen hun eerlijke deel niet opnemen. Zij moeten dan ook fors betalen voor hun gebrek aan verantwoordelijkheidszin.

In elk geval moeten we dit alles combineren met een asielp plafond. Een duidelijk maximumaantal asielzoekers dat we kunnen opnemen: zoveel per jaar en niet meer. Tot we dus als basisprincipe de opvang in de regio volop kunnen doorvoeren.”

Investeringen in opvang in de regio is dus broodnodig. Dan toch Europees geld als wondermiddel?

“Ja, maar vanuit een gans andere logica. Niet om ons asielbeleid uit te besteden en andere landen om te kopen, maar om het zelf te doen. Op dat vlak kunnen onze Europese centen trouwens ook veel meer verandering brengen. Met het budget voor één opvangplaats bij ons kunnen ginds verschillende plaatsen worden gefinancierd. Zo helpen we trouwens niet alleen de sterkere asielzoekers die in staat zijn om de vlucht te ondernemen, maar ook de zwakkeren. Die zitten daar nu vast in erbarmelijke omstandigheden. Om dezelfde reden hamert mijn collega-Europarlementslid Helga Stevens overigens al maanden op een kordaat *pushback*-beleid. Door mensen op zee te redden en terug te brengen naar veilige havens in de herkomstregio’s in plaats van naar Europa, ontmoedigen we gezinnen met kinderen om in gammele bootjes te stappen. Dat is de enige manier om het aantal verdrinkingen eindelijk serieus terug te dringen.

Theo Toert!

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie
Theo Francken toert vanaf 17 maart door Vlaanderen met een stand van zaken over de asielcrisis en zijn beleid. Meer informatie vindt u op bladzijde 25 en op www.n-va.be/theotoert

Ik ben zelf jurist en juridisch gehakketaak is me niet vreemd. Maar het theater rond onze *pushback*-voorstellen tart alle verbeelding. Eerst werden ze nog verketterd, maar al gauw omarmde onder meer de Nederlandse PvdA-minister Samsom het idee - en gedurende enkele uren deed ook sp.a'er John Crombez dat. De NAVO zal die *pushbacks* ook effectief uitvoeren, alleen mogen we ze niet zo noemen. Maar het is zoals onze Defensie-minister Steven Vandeput al zei: hoe het beest heet, maakt ons niet uit, zolang de kat maar muizen vangt."

Het N-VA-voorstel om een apart sociaal statuut in te voeren voor asielzoekers blijkt moeilijker realiseerbaar.

"Werken is nochtans de beste manier om in te burgeren. Er is simpelweg geen alternatief. Als we de asielzoekers geen Nederlands leren en aan slag krijgen, zullen de gevolgen nog groter zijn. Net daarom zijn het inburgeringsbeleid van Liesbeth Homans en het activeringsbeleid van Philippe Muyters zo cruciaal. Ook in die logische analyse zullen de andere partijen ons moeten volgen als ze de realiteit voor ogen houden. Het valt me trouwens op hoe weinig we de vakbonden horen tijdens deze asielcrisis. Zouden zij misschien dezelfde analyse maken? En beseffen dat onze arbeidsmarkt echt een heel stuk flexibeler moet, zoals de N-VA al jaren bepleit?"

Maar kan het wettelijk wel, zo'n apart sociaal statuut?

"Veel is vandaag al mogelijk binnen de Europese wetgeving. En anders moet die wetgeving maar worden aangepast. Daar dienen parlementen toch voor, om wetten te maken? Dat geldt overigens ook voor de Conventie van Genève, die dringend moet worden geactualiseerd. Alles wat een rem vormt op integratie, moeten we kunnen herzien. Maar daarmee vertel ik niets nieuws. Wij veranderen niet om de haverklap van verhaal. We blijven op onze lijn en krijgen daarvoor steeds meer bijval."

De échte Europese top vertelt toch nog steeds een ander verhaal?

"(zucht) Europa kampt met een gebrek aan écht leiderschap. En dan bedoel ik dus niet het leiderschap 'op z'n Verhofstadts'. Bij de bevolking is er helemaal geen steun voor zijn Europese superstaat. Verhofstadt staat symbool voor de Europese traditionele elite die het allemaal beter weet, die zegt hoe het moet en denkt dat de basis dan uiteindelijk wel zal volgen. Dat soort politiek heeft alle voeling met de realiteit verloren. Echte leiders moeten natuurlijk ambitie tonen en vooroplopen, maar ze moeten tegelijk durven omkijken. Om te zien of iedereen nog wel mee is.

Want wat stellen we vast? Dat de Europese burger al lang niet meer volgt. De Europese top denkt dat ze leidt, maar ze is in feite in haar dooie eentje op stap."

Nochtans worden ze daarvoor electoraal afgestraft.

"Intussen haalt het Front National in Frankrijk meer stemmen dan ooit tevoren. Ook in Denemarken, Finland, Zweden, Polen zie je andere partijen die een meer kritische of realistische koers varen. In Nederland is de PVV van Geert Wilders de grootste in de peilingen. En die evolutie zie je trouwens niet alleen aan de rechterzijde. In Spanje, Portugal en Griekenland wordt radicaal-links steeds sterker. Dat zijn toch duidelijke tekenen aan de wand dat we die ongelooflijke Europese naïviteit achter ons moeten laten en voor realistische op-

Sander Loones: "Europa reageerde op z'n Belgisch op de asielcrisis: de realiteit negeren, dan komen aandraven met schijnoplossingen en uliem de problemen wegtoveren met wat centen."

lossingen moeten gaan. Dat bedoelen we ook met ons eurorealisme. En dat is ook écht leiderschap."

Kan de asielcrisis zorgen voor de val van de Europese Unie?

"Frans Timmermans, Nederlander en vice-voorzitter van de Europese Commissie, waarschuwt dat het voortbestaan van de EU op de helling kan komen te staan. Dat toont aan dat er zelfs bij de absolute EU-top grote twijfel leeft. Twijfel over het eigen beleid en de eigen aanpak. De komende weken zijn alvast cruciaal, want met de lente in zicht lijkt er vooralsnog geen einde te komen aan de exodus naar Europa. Het is dus aan ons om duidelijke grenzen te stellen. En om Europa wakker te schudden. Want een grenzenloos Europa is een waarde(n)loos Europa."

Student-ondernemers kunnen sneller starten

Ondernemende studenten moesten tot voor kort vaak wachten tot ze hun bachelordiploma behaalden vooraleer ze met een eigen zaak konden starten. Vlaams minister van Economie Philippe Muyters bracht daar verandering in. Bovendien kunnen studenten nu ook gebruik maken van de starterslening van het Participatiefonds Vlaanderen.

Op het einde van het vorige academiejaar kaartte het Forum Ondernemend Hoger Onderwijs bij Vlaams minister van Economie Philippe Muyters een absurde situatie aan. Wie een bachelordiploma had - met of zonder economische vorming - mocht automatisch een bedrijf opstarten, maar een student

tie zijn om jongeren met een hart voor ondernemen zo goed mogelijk te ondersteunen. Daarom zocht én vond hij in overleg met de Vlaamse universiteiten en hogescholen een oplossing voor jonge student-ondernemers: universiteiten en hogescholen kunnen al vanaf dit academiejaar een aanvullend les-

Minister Muyters reikte de voorbije maand de eerste getuigschriften uit in de Gentse Arteveldehogeschool.

met een briljant idee die zijn diploma nog niet op zak had, moest eerst aparte cursussen volgen om een attest bedrijfsbeheer te behalen. Of, zoals in de praktijk meestal het geval was, wachten tot hij zijn diploma had.

Aanvullend lessenpakket

Dat deed de minister de wenkbrauwen fronsen. Want het moet net onze ambi-

senpakket aanbieden aan studenten die dat willen. Zo kunnen zij binnen hun eigen opleiding een attest bedrijfsbeheer halen.

“We willen talent en ondernemerschap alle kansen geven en drempels daarom zoveel mogelijk verlagen”, verduidelijkt Philippe Muyters. “Met deze oplossing kunnen studenten nog tij-

Concreet

Universiteiten en hogescholen bieden de ondernemer in spe een programma aan dat overeenstemt met 128 lesuren, gespreid over minstens drie maanden. Daarin komen vakken als ondernemend denken en ondernemerscompetenties, recht, boekhouden, fiscale aspecten, commercieel beheer en wetgeving aan bod via bestaande vakken, taken, e-learning, stages, nieuwe modules enzovoort.

Het programma moet aan een aantal wettelijke voorwaarden voldoen, maar de verantwoordelijkheid en vrijheid voor de invulling ervan liggen bij de universiteiten en hogescholen zelf. Dat is een bewuste keuze. Op die manier passen de onderwijsinstellingen het programma pragmatisch en vanuit hun expertise in de bestaande curricula in.

Met het getuigschrift dat de universiteiten en hogescholen uitreiken, kan de student al naar het ondernemingsloket.

dens hun opleiding en via hun eigen onderwijsinstelling het attest bedrijfsbeheer halen en hun eigen zaak starten.”

Stabiel startkapitaal

Voor startende ondernemers - en zeker voor studenten - is het bovendien vaak niet makkelijk om voldoende en stabiel startkapitaal te vinden. Minister Muyters besliste daarom om de Startlening+ van Participatiefonds Vlaanderen ook voor startende studenten open te stellen. Dat is een achtergestelde lening tegen voordelig tarief van maximaal 100 000 euro voor starters die nog niet of ten hoogste vier jaar actief zijn.

'Opkuisplan' gaat over veel méér dan alleen Molenbeek

Begin februari stelde minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken Jan Jambon het federale actieplan tegen gewelddadig extremisme en terrorisme voor. "Het plan gaat over méér dan alleen maar Molenbeek en Brussel", benadrukt de minister. De opkuis wordt een gróte opkuis.

Het globale federale actieplan is goed voor een budget van voorlopig 300 miljoen euro. Het voorziet onder meer duizend extra federale politiemensen, 103 bijkomende agenten voor de Staatsveiligheid, een versterking van de grenscontroles op de luchthavens van Zaventem en Charleroi, en toegangspoortjes en scanners in treinstations. Daarbovenop wordt er bijvoorbeeld ook extra geïnvesteerd in technologie voor het opsporen en monitoren van het onlinegedrag van terroristen.

"En bovendien krijgt de Kust er tachtig agenten bij", zegt minister Jambon. "Veertig voor de scheepvaartpolitie en veertig mobiele eenheden om problemen met transitmigranten aan te pakken en illegale tentenkampen zoals in Calais te voorkomen." Dankzij de forse uitbreiding van de Algemene Reserve bij de politie zullen politiekorpsen over het hele land in moeilijke tijden bovendien een beroep kunnen doen op dringende extra steun. Het totale plan is dan ook een nooit eerder geziene versterking.

Kanaalplan

Het plan voor de kanaalzone springt echter het meeste in het oog. Er wordt jaarlijks 39 miljoen euro uitgetrokken voor acht gemeenten in vijf politiezones en twee gewesten: Molenbeek, Sint-Joost-ten-Node, Anderlecht, Koekelberg, Sint-Gillis en Schaarbeek in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en Vilvoorde in Vlaanderen. Van de

duizend extra federale politiemensen die er tegen 2019 geleidelijk aan bij komen, worden er dit jaar al driehonderd ingezet.

Een van de hoekstenen van het plan is dat de 'rule of law' terugkeert in de kanaalzone. De lakse aanpak uit het verleden is namelijk een pijnlijke voedingsbodem voor jihadisme gebleken. Extremisten die geseind staan bij het OCAD (Orgaan voor de Coördinatie en de Analyse van de Dreiging) mogen zich aan strenge controles verwachten. "De politiemensen moeten teruggekeerde Syriëstrijders beter gaan volgen", legt Jambon uit. "Ook de

zwarte economie, documentfraude en wapen- en drugshandel waarmee terroristen hun activiteiten financieren, worden harder aangepakt."

Samenwerking

Samen met zijn federale collega's wil vicepremier Jambon bovendien extra inspanningen leveren om het Openbaar Ministerie en de parketten van Brussel en Halle-Vilvoorde te versterken en om de strijd tegen terreur ook op digitaal vlak op te voeren. "Voor de aanpak van radicalisme is een meervoudige aanpak op verschillende niveaus nodig. Het succes ervan staat of valt met een goede samenwerking tussen het gerecht, de federale en de lokale politie, de betrokken burgemeesters en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest", waarschuwt minister Jambon. "Maar iedereen heeft z'n engagement uitgesproken."

Een van de hoekstenen van het plan is dat de 'rule of law' terugkeert in de kanaalzone.

Strijd tegen zwerfvuil schakelt in hogere versnelling

© Anne Debruyck

Er komt voorlopig geen statiegeld op eenmalige drankverpakkingen omdat de kosten veel groter zijn dan de baten. Maar dat betekent niet dat we het zwerfvuil ongemoeid laten. “Integendeel”, zegt Vlaams Parlementslid Bart Nevens. “De strijd wordt fors opgevoerd, met de steun van de producenten en de distributiesector.”

Zwerfvuil is niet alleen storend. Het kost de gemeenten ook handenvol geld. Daarom onderzocht de Vlaamse Regering of statiegeld op eenmalige drankverpakkingen een oplossing zou kunnen bieden. Maar uit verschillende studies blijkt dat de baten van een statiegeldsysteem niet opwegen tegen de kosten. “Daarbij komt dat een Vlaams statiegeldsysteem te beperkt is”, zegt Vlaams volksvertegenwoordiger en ondervoorzitter van de commissie Leefmilieu Bart Nevens. “Er gebeuren in Vlaanderen te veel grensoverschrijdende aankopen. Die zouden buiten het statiegeldsysteem vallen.”

Geen statiegeld op drankverpakkingen

Statiegeld zet mensen er inderdaad toe aan om blikjes en flesjes niet langer zomaar in de berm te gooien. Maar statiegeld op drankverpakkingen alleen lost het zwerfvuilprobleem niet op.

Blikjes en plastic flessen maken ongeveer 40 procent uit van het volume aan zwerfvuil. Zelfs als een statiegeldsysteem ervoor zorgt dat het laatste blikje en de laatste plastic fles uit de

“ *Nooit eerder was er op deze schaal een zwerfvuilplan in Vlaanderen.* ”

Vlaamse berm en verdwijnt, blijft dus nog steeds 60 procent van het zwerfvuil langs Vlaamse wegen liggen. Zwerfvuil is meer dan blik en plastic flessen: de talloze sigarettenpeuken, etensresten, verpakkingen, reclamefolders ... verdwijnen er jammer genoeg niet mee. “Statiegeld voorstellen als dé oplossing voor het zwerfvuil is dus te kort door de bocht”, vervolgt Bart Nevens. Volgens het Vlaams Parlementslid kunnen we de strijd tegen het zwerfvuil pas winnen als we gaan voor zowel sensibilisering als handhaving.

Producenten en distributiesector betalen mee

Ook de drankproducenten en de distributiesector zijn voor een dergelijke gecombineerde aanpak gewonnen. Samen met hen komt er binnenkort een nieuw zwerfvuilplan voor de periode 2016-2022. Dat zal jaarlijks worden geëvalueerd en bijgesteld. Om het plan te realiseren, leggen ze jaarlijks 7 miljoen euro extra op tafel, wat hun jaarlijkse inspanning op 9,6 miljoen euro brengt. Dat bedrag komt bovenop de 61 miljoen euro die de - vooral lokale - overheden nu al jaarlijks uitgeven om zwerfvuil te voorkomen en op te ruimen.

Helaas blijven heel wat invloedrijke spelers, zoals de sigarettenproducenten of de kauwgumindustrie, aan de kant staan. “We moeten erin slagen ook hen te betrekken in het verhaal. Want ook zij dragen een verantwoordelijkheid”, vindt Nevens. Toch schakelen we met het nieuwe zwerfvuilplan een serieuze versnelling hoger. “Nooit eerder werd in Vlaanderen op deze schaal een plan uitgewerkt om de openbare netheid te verbeteren”, besluit Bart Nevens.

Snelrecht voor zedenfeiten moet de regel zijn

Tegen asielzoekers die criminele feiten plegen, moet Justitie optreden. En wel snel. Daarom wil Kamerlid Sophie De Wit die feiten via de zogenoemde snelrechtprocedure behandeld zien. “Maar laten we duidelijk zijn: de N-VA pleit voor de invoering van meer snelrecht voor alle misdrijven en voor elke dader, ongeacht zijn afkomst.”

Seksuele delicten hebben voor Justitie een hoge prioriteit. “Als we daarop snelrecht kunnen toepassen, bijvoorbeeld wanneer de dader op heterdaad is betrapt, moeten we dat ook doen. Snelrecht voor zedenfeiten zou de regel moeten zijn”, vindt Kamerlid Sophie De Wit. “Maar ook voor andere criminele feiten is snelrecht aangewezen. Hoe vaker we het systeem kunnen toepassen, hoe beter.”

Snelrecht is een voordeel voor alle partijen. De beklaagde weet snel welke veroordeling er boven zijn hoofd hangt. En wanneer de beklaagde onschuldig is, wordt zijn naam meteen gezuiverd. “Ook voor het slachtoffer heeft snelrecht zijn troeven”, zegt Sophie De Wit. “Het aangedane onrecht wordt sneller erkend en de dader loopt niet langer geruime tijd ongestraft rond.”

Snelle uitwijzing

Snelrecht biedt ook een voordeel wanneer het gaat om feiten die zijn ge-

pleegd door asielzoekers. Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken kan daders in een gesloten centrum laten opsluiten als ze op heterdaad worden betrapt of als hun schuld niet wordt betwist. Maar om een asielzoeker uit te wijzen, is een effectieve rechterlijke veroordeling nodig. “Snelrecht zorgt voor die snelle veroordeling, terwijl een fair proces is gegarandeerd. Want laat daar geen misverstand over bestaan: de snelrechtprocedure verloopt niet anders, alleen sneller”, aldus De Wit. Ze vroeg

Sophie De Wit: “Er mag geen straffeloosheid heersen voor asielzoekers die verkrachtingen op hun geweten hebben.”

minister van Justitie Koen Geens (CD&V) daarom extra inzet voor de vervolging van criminele asielzoekers en illegalen. “Er mag geen straffeloosheid heersen voor asielzoekers die diefstallen of verkrachtingen op hun geweten hebben. We moeten duidelijk maken dat deze feiten niet door de beugel kunnen.”

Geen discriminatie

De Wit benadrukt dat ze niet wil discrimineren of een bevolkingsgroep stigmatiseren. “We vragen geen verschillende behandeling, enkel een snellere uitspraak, via een systeem dat al bestaat en ook wordt toegepast op bijvoorbeeld hooligans en winkeldieven. Via snelrecht kan ook tegen asielzoekers en illegalen daadkrachtiger worden opgetreden. In tegenstelling tot een Belgische dader is de kans immers groot dat de betrokken dader twee jaar later niet meer in het land verblijft. En dan sta je daar als slachtoffer.”

Een daadkrachtig optreden van Justitie is ook in het belang van alle vluchtelingen en asielzoekers die hier wel met de beste bedoelingen zijn. Bovendien is niet elke opgesloten asielzoeker effectief schuldig. Een snelle rechterlijke beslissing vermijdt dat iemand lange tijd onschuldig vastzit in een asielcentrum of gevangenis.

Daphné Dumery:

“Waarom wordt het alcoholslot bij ons zo weinig gebruikt?”

In de rubriek Vragen(v)uur vertellen we het verhaal achter een van de vele vragen die onze volksvertegenwoordigers elke week stellen aan de Vlaamse en federale beleidsmakers. In dit nummer staat Kamerlid Daphné Dumery stil bij het opvallend geringe aantal alcoholsloten dat in ons land is geïnstalleerd. Ze voelde daarover minister van Mobiliteit Jacqueline Galant (MR) aan de tand.

Een alcoholslot is een van de middelen die rechters in België kunnen aanwenden om te verhinderen dat een dronken chauffeur zijn eigen veiligheid en die van andere weggebruikers in

gevaar brengt. Het apparaat zorgt ervoor dat een wagen niet kan worden gestart als de bestuurder heeft gedronken. De wet die het mogelijk maakt om een alcoholslot op te leggen, werd

in november 2010 van kracht. Daphné zetelt in de Kamercommissie voor Infrastructuur, Verkeer en Overheidsbedrijven en legt zich toe op verkeersveiligheid.

Waarom wou je net deze vraag stellen, Daphné?

“De directe aanleiding was een artikel in de krant waarin melding werd gemaakt van slechts 25 alcoholsloten in België. Je moet weten dat die wet intussen al vijf jaar bestaat. Dan zou je toch een hoger aantal installaties verwachten? Uit het artikel bleek ook dat die straf enkel was opgelegd door de politierechtbanken van Brugge, Halle en Leuven. Met mijn vraag wou ik nagaan in welke mate de cijfers uit het artikel betrouwbaar waren, of het alcoholslot ook nog door andere politierechtbanken werd opgelegd en of de minister openstaat voor een administratieve vereenvoudiging.”

Ben je tevreden bent met het antwoord van de minister?

“Ja, ik ben best tevreden met haar antwoord. Ze heeft alle gevraagde informatie verstrekt. Zo zijn er in totaal 27 alcoholsloten opgelegd in zeven verschillende politierechtbanken, met name in Charleroi, Dendermonde, Kortrijk, Leuven, Mechelen,

Nijvel en Turnhout. Van alcoholsloten in Brugge en Halle heeft de minister geen weet. Het artikel in de krant was dus ook op dat vlak niet helemaal correct. Ook zijn er nog een aantal personen die wachten op de installatie van het alcoholslot in hun wagen.”

Krijgt de vraag nog een vervolg?

“De vraag krijgt zeker nog een vervolg, want volgens de bekende politierechter D'Hondt is er sprake van een conflict tussen de wet over het alcoholslot en artikel 42 van onze verkeerswet. Dat artikel verplicht een rechter een rijverbod op te leggen aan iemand die lichamelijk of psychisch ongeschikt wordt verklaard om een voertuig te besturen. Dat is dan ook

een reden waarom veel rechters het alcoholslot amper opleggen. Ik wou dit conflict in de wet bekijken en eventueel aanpassen via een wetswijziging, maar daar zijn de politierechters geen voorstander van. Zij willen artikel 42 graag in de oorspronkelijke vorm behouden. We moeten dus een andere oplossing zien te vinden. De minister is in elk geval eveneens gevonden voor een administratieve vereenvoudiging en zal samen met Justitie bekijken hoe het conflict kan worden opgelost.”

Gemeente- en politieraadslid in Merelbeke

John De Vlaminck

Als voormalig korpschef van de politiezone Vlaamse Ardennen bewaakt John De Vlaminck vanuit de oppositie het Merelbeekse veiligheidsbeleid. Met succes.

“Als jongeman zag ik in Gent de ‘Leuven Vlaams’-beweging ontstaan en evolueren. Dat heeft mijn Vlaamse reflex aangewakkerd. Mijn naam zal me daarbij misschien wel geholpen hebben. Maar omdat ik een loopbaan als hoger officier bij de rijkswacht wilde opbouwen, kon ik mijn politieke voorkeur niet zomaar uiten.

De laatste tien jaar van mijn carrière was ik korpschef van de politiezone Vlaamse Ardennen. Ik werkte nauw samen met de vijf burgemeesters van de politiezone en zo ben ik geïnteresseerd geraakt in de lokale politiek. Op 1 september 2010, de dag van mijn pensionering, werd ik lid van de N-VA. Enkele maanden later werd ik aangewezen als secretaris van N-VA Merelbeke. En sinds 2013 ben ik gemeente- en politieraadslid.

Partner in veiligheid

In de gemeenteraad besteed ik veel aandacht aan het veiligheidsbeleid. Vanuit de oppositie lanceerde ik verschillende voorstellen rond diefstalpreventie, over informatiebeveiliging bij de gemeentelijke diensten en de administratieve aanpak van overlast rond nachtwinkels. Daarnaast volg ik de werking van de politie zo nauwkeurig mogelijk op, analyseer ik de notulen van het politiecollege en toets ik de dossiers van de politieraad af aan mijn ervaringen als korpschef.

De N-VA profileert zich als partner in veiligheid. Daarom adviseer ik in de politieraad mijn collega-N-VA-raadsleden van andere gemeenten. Want het politiebestedel is veelal een gesloten huis. Zonder informatie van binnenuit is het erg moeilijk om je taak als politieraadslid goed uit te voeren.

Succesvolle voorstellen

Het is niet omdat je in de oppositie zit dat je als raadslid niets kan bereiken. Mijn voorstel voor de toekenning van een diefstalpreventiepremie aan inwoners die op advies van de politie beveiligingsmaatregelen toepassen in hun woning, werd bijvoorbeeld goedgekeurd. En de meerderheid aanvaardde even-

eens ons voorstel om de verkeersongevallen in Merelbeke systematisch te analyseren en te bespreken in een specifieke commissie.

Op het vlak van verkeersveiligheid deed de N-VA trouwens al verschillende succesvolle voorstellen. Zo bijvoorbeeld de vraag om het SAVE-charter te ondertekenen. SAVE staat voor ‘Samen Actief voor VEilig verkeer’ en bundelt een aantal acties voor meer verkeersveiligheid voor kinderen en jongeren. En met de plaatsing van geluidsschermen langs de E40 ter hoogte van een dichtbewoonde wijk behaalde de fractie een overwinning waar ik best trots op ben. Nadat ik de kwestie had aangekaart op de gemeenteraad van januari 2013, heeft fractievoorzitter Rik De Vis het dossier bepleit in de provincieraad. Naar aanleiding van een bewonersprotest in 2015 werd de vraag herhaald op de gemeenteraad. Met dank aan het kabinet van minister Weyts zullen de geluidsschermen volgend jaar een feit zijn.

Ik heb het gevoel dat ik vanuit mijn eigen ervaring en overtuiging een wezenlijke bijdrage lever aan een beter Merelbeke. Dan kan je toch niet anders dan erg enthousiast en gedreven zijn?”

John De Vlaminck: “Vanuit mijn eigen ervaring lever ik een wezenlijke bijdrage aan een veiliger Merelbeke.”

‘Tunnelgate’ is symptomatisch voor het beleid in Brussel

De problemen aan de Brusselse tunnels blijven zich opstapelen, dankzij het jarenlange gebrek aan investeringen door de Brusselse regering. De N-VA wil de verantwoordelijkheden blootleggen zodat er lessen kunnen worden getrokken. Brussels parlementslicid Cieltje Van Achter beet zich vast in het dossier.

“Het betonrot in de tunnels is symptomatisch voor de toestand van het Brusselse beleid”, steekt Cieltje van wal. “De onveilige toestand van heel wat Brusselse tunnels werd al vastgesteld tijdens inspecties in 2009 en 2010. Vandaag is de Brusselse regering nog steeds bezig de plannen op te stellen voor de renovatie van de tunnels. Nochtans bestaat er al een masterplan uit 2013. De regering kende het probleem dus al te goed, had zelfs een plan en heeft vervolgens niets gedaan. Dat is schuldig verzuim.”

Tunnelgate-commissie

In plaats van de parlementaire onder-

zoekcommissie waarop de N-VA aandrong, kozen de Brusselse meerderheidspartijen voor een ‘bijzondere commissie voor het onderzoek naar de staat van de Brusselse tunnels’. In die ‘tunnelgate-commissie’ spreken de getuigen niet onder ede. Daardoor blijven veel vragen onbeantwoord. Wie is er verantwoordelijk voor de dramatische toestand waarin de tunnels vandaag verkeren? Hoe is het mogelijk dat Brussel zijn basisinfrastructuur zo heeft laten verkommen? De antwoorden op die vragen zijn noodzakelijk om te vermijden dat gelijkaardige catastrofes zich herhalen.

Omdat de Brusselse regering lak heeft aan transparantie en de tunnelgebruikers recht hebben op antwoorden, lanceerde Cieltje Van Achter de website www.tunnelgate.brussels. “Als parlementslicid heb ik te vaak ervaren dat de Brusselse regering documenten achterhoudt. Om dat gebrek aan transparantie aan te klagen, heb ik www.tunnelgate.brussels opgericht. Iedereen die de vooruitgang van het tunneldossier wil volgen en de rapporten zelf wil raadplegen, kan terecht op die website.”

Tijd voor denken, durven en doen in Brussel

“De brokstukken vallen uit de tunnels naar beneden, maar we wachten nog steeds op de concrete plannen van de regering”, verzucht Van Achter. Minister Pascal Smet (sp.a) wil de tunnels op termijn sluiten en minister Guy Vanhengel (Open Vld) pleitte voor een tolheffing. “Als je de tunnels sluit, gaan er dagelijks duizenden wagens door woonwijken tuffen en zullen bedrijven Brussel verlaten”, voorspelt Van Achter. “Ook een tolheffing zal zorgen voor sluipverkeer. Dat is trouwens een pure belastingverhoging. En dat terwijl Brussel al extra belastinggeld krijgt door de zesde staats-hervorming: 185 miljoen euro voor mobiliteit. We kunnen niet langer talmen om de mobiliteitsknoop in Brussel te ontwarren. De Brusselse regering moet niet alleen denken, maar nu eindelijk ook durven en doen!”

www.tunnelgate.brussels

Brussels parlementslicid Cieltje Van Achter: “De regering kende het probleem en heeft vervolgens niets gedaan. Dat is schuldig verzuim.”

Steun voor de Koerden in de strijd tegen IS

Het heeft overredingskracht gevergd, maar straks vertrekken vanop Melsbroek 41 palletten met medische hulp naar Erbil, de hoofdstad van Iraaks Koerdistan. Belgische militairen zullen ook meewerken aan trainingsprogramma's voor de Peshmerga's, de soldaten van de autonome regio Koerdistan.

In september vorig jaar reisden NVA-senator Pol Van Den Driessche en zijn meerderheidscollega's Alain Destexhe (MR) en Sonja Claes (CD&V) naar Iraaks Koerdistan, op uitnodiging van de Koerdische regionale regering (KRG). Zij hadden er ontmoetingen met president Massoud Barzani en verscheidene Koerdische politieke en religieuze leiders. En ze luisterden naar de soms ijzingswekkende getuigenissen van moslims, christenen en yezidi's.

Het drietal trok ook naar de frontlijn, enkele kilometer van Mosoel. Daar zagen zij in welke omstandigheden de Peshmerga's - soldaten van de autonome regio Koerdistan - opereren. Ze verdedigen een frontlinie van 1050 km lang tegen de troepen van IS. "Het voelde alsof we door de loopgrachten van de Dodengang in Diksmuide liepen, maar dan een eeuw later en echt. Met mul zand in de zakjes", vertelt Pol Van

Den Driessche. "Onderweg zagen we vernielde dorpen die door Peshmerga's op IS waren heroverd."

Peshmerga's spelen doorslaggevende rol

Iraaks Koerdistan biedt bescherming en onderdak aan naar schatting 1,5 miljoen vluchtelingen uit Irak zelf (*Internal Displaced Persons, IDP*) en aan meer dan 300 000 Syrische vluchtelingen. Zij verblijven er naast en tussen de 5,3 miljoen Koerden. Alle gesprekspartners waren het erover eens dat het aantal IDP's en vluchtelingen niet kan blijven toenemen en dat zij evenmin voor altijd in Koerdistan kunnen blijven. Integendeel: alles moet worden ondernomen om die honderdduizenden mensen terug naar hun huis te laten terugkeren. Uiteraard kan dat maar als het daar weer veilig is.

"Alle militaire experts zijn ervan overtuigd dat de Peshmerga's een doorslag-

gevende rol spelen in de terugdringing van IS. Uitsluitend luchtaanvallen - hoe belangrijk en nodig en nuttig ook - zullen niet volstaan. En vermits het Westen geen grondtroepen stuurt, zullen het in Irak dus vooral de Peshmerga's moeten zijn die het door IS bezette gebied moeten heroveren", merkt Van Den Driessche op. "Daarvoor is het nodig dat zij goed worden opgeleid en beter zijn uitgerust. Maar de internationale ondersteuning - wapens en ander materieel - blijft vaak in Bagdad 'plakken' en raakt niet tot in Koerdistan. Daarom vragen de Koerden om de leveringen rechtstreeks aan de Peshmerga's te bezorgen. Zeker ook de medische hulp."

Medisch materiaal en trainingsprogramma's

Na hun missie legden de drie senatoren hun bevindingen voor aan de ministers Steven Vandeput, Didier Reynders en Kris Peeters. Tegelijk kwamen enkele Peshmerga-commandanten hun verhaal doen in het federale parlement, waar ook Kamerlid Peter De Roover de Koerdische vragen kracht bijzette. "Deze acties leiden nu tot concrete resultaten", stelt Van Den Driessche tevreden vast. "België zal medisch materiaal rechtstreeks bezorgen aan de Koerdische overheid in Erbil. En onze militairen zullen meewerken aan trainingsprogramma's voor Koerdische militairen die in Duitsland worden georganiseerd."

Ook Kamerlid Zuhail Demir, zelf van Koerdische oorsprong, is tevreden. "Ik bedank allen die dit mogelijk maakten, en in het bijzonder onze Defensie-minister Steven Vandeput. De Koerden, zowel in Vlaanderen als in Koerdistan, zijn erg te spreken over de hulp. Ik ontving veel fijne reacties, ook via sociale media", glundert Demir.

Zuhail Demir en Pol Van Den Driessche: "Blij met de hulp die de Koerden krijgen."

Jong N-VA in actie

Nertsenkwekerij mag niet uitbreiden

In de nertsenkwekerij in Harelbeke leefden al 18 000 nertsen in erbarmelijke omstandigheden. Dat daar nog eens 6 000 dieren zouden bijkomen, was voor Jong N-VA Vivit (Harelbeke, Kuurne en Kortrijk) onaanvaardbaar.

“Ons standpunt wekte wat verbazing bij de jongeren in de streek”, zegt Stijn Parmentier, de voorzitter van Jong N-VA Vivit. “Maar laat ons wel wezen: de partij Groen heeft net zomin een monopolie op dierenwelzijn als sp.a op het woord ‘sociaal’. Dierenwelzijn is belangrijk. Ook voor jongeren. En ook voor N-VA-jongeren.”

Uitdoofbeleid voor pelsdierkwekerijen

De N-VA legde met Ben Weyts als Vlaams minister van Dierenwelzijn als eerste een concreet uitdoofscenario voor pelsdierkwekerijen op tafel. “Wij durven onze idealen over dierenwelzijn vooropstellen zonder de ondernemer zijn rechtszekerheid te ontnemen”, stelt Stijn. “Door het laten samenvallen van milieu- en stedenbouwkundige vergunningen, bijvoorbeeld, biedt de N-VA toekomstperspectief en duidelijkheid.”

“Niemand wil zijn of haar broodwinning verliezen, en wij willen niemand zijn of haar broodwinning ontnemen. Maar pelsdierkwekerijen bieden geen maatschappelijke meerwaarde”, vindt de jongerenvoorzitter. “De N-VA is nooit een voorstander geweest van de nertskweek voor pelsproductie. Gelukkig beginnen nu ook de Vlaamse coalitiepartners in te zien dat het decadent is om dieren in vreselijke omstandigheden te kweken enkel en alleen om ze te stropen. Dat hoort niet thuis in de wereld waarin wij willen opgroeien.”

Negatief advies

Jong N-VA Vivit ondernam actie tegen de uitbreiding van de nertsenkwekerij in Harelbeke omdat die niet past in de geest van een uitdoofbeleid. De jongeren zetten het thema op de agenda van de lokale afdeling, voerden actie, spraken lokale en

we een bezwaarschrift in. Zelfs Gaia sprong mee op de kar”, blikt Stijn terug. En de jongeren haalden hun slag thuis. De Harelbeekse coalitie gaf een negatief advies over de vergunningsaanvraag. “Wij zien het als onze taak om thema’s als dierenwelzijn mee op de agenda te houden bij de lokale besturen. Als jongeren durven we hoger te mikken dan de intergemeentelijke samenwerking en mikken we breder door samenwerking met andere (jongeren-)partijen”, aldus Stijn.

“Op ons #voorsprong-congres, van 4 tot 6 maart, zullen wij onze visie op de samenleving en waar wij naartoe willen scherpstellen. Hoe zien de Vlaams-nationale jongeren de toekomst? Welk perspectief

De N-VA is nooit een voorstander geweest van de nertskweek voor pelsproductie.

provinciale mandatarissen aan, tot en met volksvertegenwoordigers in het Vlaams Parlement. “Via de sociale media bereikten we de jeugd. We stuurden persberichten en vergaderden met andere jongerenpartijen. Samen met Jong Groen dienden

we kunnen we bieden op relevante maatschappelijk thema’s? Eén ding is zeker: Jong N-VA gaat voor een Vlaanderen waarin jongeren een welvarend, veilig, duurzaam en toekomstgericht beleid krijgen.”

Mis het #voorsprong-congres niet!

Ben je al ingeschreven voor ons #voorsprong-congres in Antwerpen? Van 4 tot 6 maart garanderen we je boeiende debatten, leuke activiteiten en interessante netwerkmomenten!

Schrijf nu in op www.jongnva.be/inschrijven

Bart Kerremans: “Amerikaanse kiezer is bezorgd om economie en migratie”

Op 8 november kiezen de Amerikanen een nieuwe president. De 58ste alweer. Velen zijn nu ongetwijfeld al druk aan het speculeren wie het dit keer wordt. Zelf zijn we vooral benieuwd naar wat de Amerikaanse kiezer vandaag het meest bezighoudt. En aan wie leggen we die vraag beter voor dan aan Bart Kerremans, hoogleraar Amerikaanse politiek aan de KU Leuven?

“Welk thema bepalend zal zijn wanneer de Amerikanen op 8 november hun uiteindelijke keuze voor Obama’s opvolger maken, is nog onduidelijk. Toch springen een aantal belangrijke bezorgdheden nu al in het oog. De economie en de werkgelegenheid wegen momenteel het zwaarst in het stemgedrag van de kiezers, en dat zowel bij Democraten als Republikeinen. De Amerikaanse economie mag dan een vrij sterke opwaartse beweging hebben gekend, het economische herstel is precair en dat boezemt heel wat kiezers veel angst in. Ook wat werkgelegenheid betreft, is het beeld troebel. Aan de ene kant zijn er de zeer gunstige officiële werkloosheidscijfers, waarvan wij hier in West-Europa alleen maar kunnen dromen. Aan de andere kant verbergen die cijfers een harde realiteit waarin velen gevangen zitten in een deeltijdse betrekking of in een job die ver beneden hun opleidingsniveau ligt, zeker in de dienstensector.”

Deze maand gingen de voorverkiezingen van start. Uit de eerste resultaten blijkt dat vooral de meer extreme, uitgesproken kandidaten het goed doen. Een teken des tijds? “De harde economische realiteit die ik net schetste, vormt een belangrijke fac-

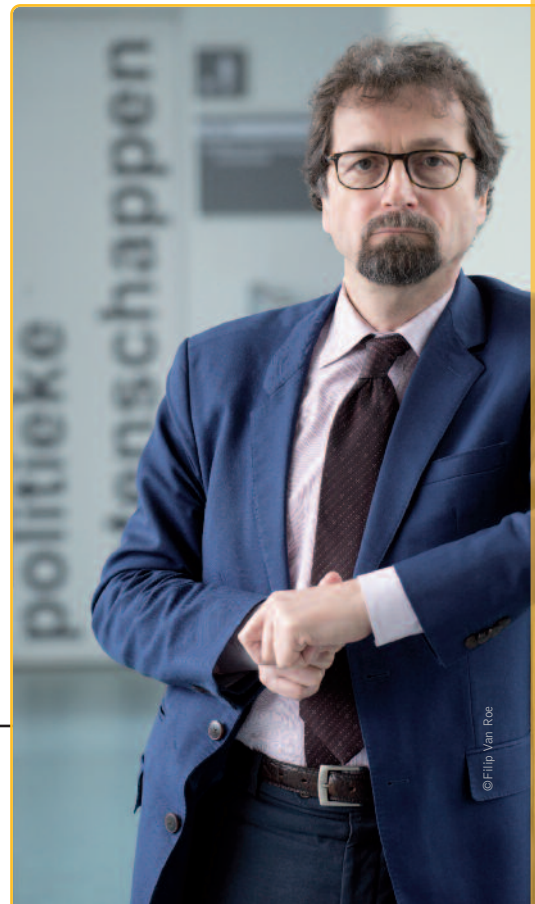
tor in het succes van die zogenoemde anti-establishmentkandidaten - of het nu om Donald Trump dan wel om Bernie Sanders gaat - én in de pogingen van de meer traditionele kandidaten om toch een deel van die groep kiezers naar zich toe te trekken. Bij de Democraten wordt Hillary Clinton daardoor naar de linkerzijde van het politieke spectrum gedreven - wat haar in november zuur zou kunnen opbreken - terwijl het de Republikeinse kandidaten in een onderling opbod brengt rond belastingvermindering en de afschaffing van *ObamaCare*, dat volgens hen jobs vernietigt. Tegelijk voedt het in beide partijen de argumenten voor protectionisme.”

Gaan deze verkiezingen dan enkel om economie en jobs?

“Zeker bij de Republikeinse kiezers speelt ook migratie mee. Dat is op zich reeds een groot succes voor Donald Trump én een nachtmerrie voor de Republikeinse partijleiding. Trump plaatste illegale immigratie op de hem typische wijze centraal in de aankondiging van zijn kandidatuur. Bij kie-

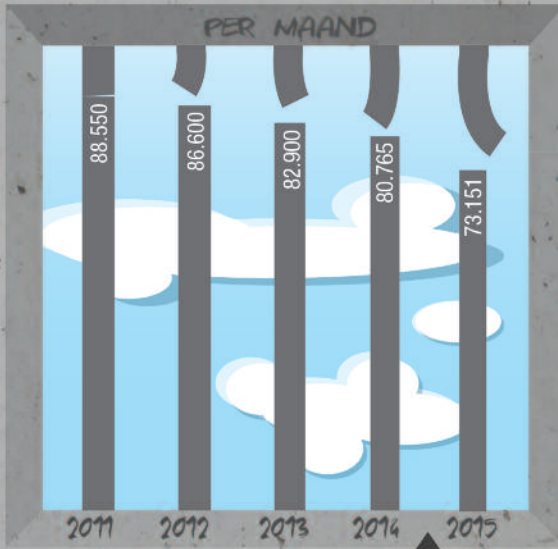
zers die daarvoor gevoelig zijn, haalt hij dan ook het beste resultaat. Zijn uitgesproken standpunt - deportatie van alle illegale immigranten - doet de kansen van de Republikeinse partij evenwel teniet om bij de latino-kiezers een behoorlijk resultaat te halen, iets wat de partij nochtans broodnodig zal hebben om het Witte Huis te heroveren. Tegelijk vergroot het de aantrekkingskracht van Trump zozeer dat dit hem wel eens de nominatie van zijn partij zou kunnen opleveren, zeker gezien de verdeeldheid onder zijn talrijke tegenkandidaten. Bij de Democraten maakt Sanders het Hillary Clinton dan weer moeilijk. Zijn kansen om de nominatie te halen zijn evenwel zeer klein. Met een draagvlak dat grotendeels beperkt blijft tot blanke kiezers, heeft hij een te smalle basis om een ernstige concurrent voor haar te worden.”

Bart Kerremans: “Anti-establishmentkandidaten op een troebele economie.”

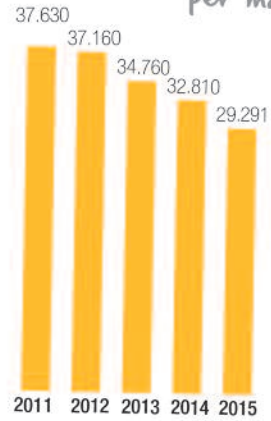
CRIMINALITEIT DAALT

TOTAAL AANTAL CRIMINELE FEITEN

= een daling van 10% tussen 2014 en 2015

Diefstal en afpersing per maand

GAUDI

1.385
OPGEPAKT

FOCUS OP ILLESALE
GALW EN WINKELDEVEN

Dankzij

Meer blauw en groen op straat

Meer sociale controle

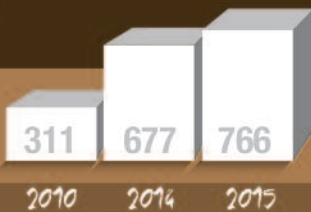
Gerichte grenscontroles en
dus minder bendes

Europese tendens: vergrijzing
en binnencultuur

BUURTINFORMATIE-
NETWERKEN

BIN

*Een buurtinformatienetwerk (BIN) is een samenwerkingsverband tussen burgers en de lokale politie in een bepaalde buurt

Bron: Federale Politie

Meer informatie

Jan Jambon - Vicepremier
jan.jambon@n-va.be

Theo Francken - Staatssecretaris asiel en migratie
theo.francken@n-va.be

Bloedmaandag in Zwartberg

Twee doden en talloze zwaargewonden, meestal met schotwonden. Vijftig jaar geleden was maandag 31 januari de tragische climax van een maand zware protesten tegen de plots aangekondigde sluiting van de steenkoolmijn van Zwartberg. De rust keerde pas terug

toen het leger de taak van de zwaar gecontesteerde rijkswacht overnam. Maar de schade was onherroepelijk. Niet het minst voor de Limburgse economie. De sluiting van Zwartberg was de cynische pasmunt voor de vierkant draaiende steenkoolindustrie van de Waalse bekkens.

In 1965 was het al langer duidelijk dat de steenkoolindustrie geen lang leven meer was beschoren. Vooral de Waalse bekkens leden al jaren miljoenenverliezen. Dat woog zwaar op de regeringsfinanciën. De regering van christendemocraten en socialisten moest knopen doorhakken. Uit een geheim dossier dat al in 1964 uitlekte, bleek dat men overwoog om ook Vlaamse mijnen te sluiten om "een goede indruk te maken en niet de schijn te verwekken dat men alleen Waalse mijnen viseerde." Dat Zwartberg - nochtans de meest rendabele van alle mijnen - eigendom was

van het Waalse Cockerill-Ougrée speelde natuurlijk ook een grote rol.

De sluiting was het trieste hoogtepunt van een decennialange perverse bevoordelingspolitiek. Geld van de EGKS (de voor-

loper van de EU) ging stelselmatig naar de Waalse mijnbekkens. De Limburgse mijnen draaiden goed maar bleven verstoken van investeringen in verdere nevenindustrie, zoals hoogovens, elektriciteitscentrales en gasovens. De winsten werden afgeroomd en in de verlieslatende Waalse mijnen gestoken, vaak van dezelfde eigenaars.

De offers van Valère Sclep (foto) en Jan Latos, die vielen onder de rijkswachtkogels, waren uiteindelijk niet tever-

geefs. Onder druk van de publieke opinie - de vakbonden waren min of meer gebonden aan de regeringsdeelname van hun broodheren - aanvaardde de regering op 2 februari het Zwartbergakkoord. Dat bepaalde dat de mijn pas kon sluiten als alle betrokken werknemers een nieuwe baan hadden. Het akkoord vormde de basis voor het sociaal plan dat de verdere sluiting van alle Limburgse mijnen begeleidde.

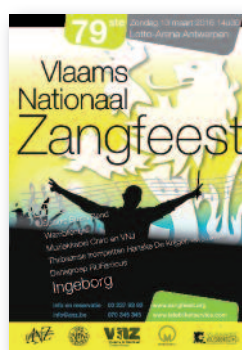
MEERWAARDE

Voor de 79ste keer zingen

Al 78 zangfeesten tussen 1933 en 2015 en al 78 keer hét moment om samen te zingen, samen de eigen cultuur uit te dragen, en samen met luide stem de Vlaamse eisen kracht bij te zetten.

Het zangfeest is in die vele jaren sterk geëvolueerd, maar de kern blijft nog altijd hetzelfde: liederen zingen, een overtuiging uiten, genieten van een unieke brok cultuur.

Ook de toekomst van het Zangfeest ziet er mooi uit. Het aantal aanwezigen stijgt jaar na jaar, met telkens weer meer jonge mensen die zich complexeloos uiten als Vlaming. U kent niet alle liedjes? Geen paniek. Want iedereen die naar het Zangfeest komt, krijgt het programmaboek mét alle liedteksten en partituren gratis mee.

79ste Vlaams Nationaal Zangfeest, zondag 13 maart 2016 om 14.30 uur, Lotto Arena Antwerpen.

Meer info: www.zangfeest.org of tel. 03 237 93 92. Toegangskaarten via www.teleticketsservice.com of op het nummer 070 345 345.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons twee toegangskaarten voor het Vlaams Nationaal Zangfeest op 13 maart. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdsvraag: **“Welke artiest, bekend van de hit ‘Door de wind, door de regen’ treedt tijdens het 79ste Zangfeest op?”** Stuur uw antwoord voor 4 maart naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Tienduizenden leeuwenvlaggen

De Ronde van Vlaanderen is dé hoogmis van het Vlaamse wieljaar, dé klassieker der klassiekers. Wieliefanaten over de hele wereld maken zich stilaan klaar voor een memorabele editie van de Ronde van Vlaanderen op 3 april. Want dit jaar blaast de Ronde van Vlaanderen honderd kaarsjes uit.

De Vlaamse Volksbeweging (VVB) roept ook dit jaar weer op om die dag, van start tot aankomst, de wereld massaal duidelijk te maken dat de Vlaamse Leeuw ónze vlag is. Wat dacht u daarom van tienduizenden leeuwenvlaggen om de eeuweling te vieren? Zakt u op **zondag 3 april** af naar een van de vele heuvels langs het parcours? Breng dan uw leeuwenvlag mee! Heeft u zin om zelf kleine vlagjes uit te delen op het terrein? Aarzel dan niet en contacteer de VVB via jo.van.bever@vzb.org of op het nummer 0494 41 10 53.

De N-VA houdt van u (en van chocolade)

Zoals elk jaar op en rond 14 februari deelden onze lokale afdelingen chocolaatjes uit ter gelegenheid van Valentijnsdag.

Pendelaars, ondernemers, rusthuisbewoners, marktbezoekers, allen kregen een glimlach, een liefdevolle wens en – uiteraard – een chocolaatje. Want de N-VA, die heeft een hart voor uw gemeente.

 Bekijk het volledige fotoalbum op onze Facebook-pagina.

Edwin De Boeck nieuwe directeur N-VA-studiedienst

KBC-hoofdeconoom Edwin De Boeck wordt de nieuwe directeur van de studiedienst van de N-VA. “De expertise van De Boeck zal onze studiedienst naar een nog hoger niveau tillen”, verwacht N-VA-directeur Piet De Zaeger. “We waren al een tijd op zoek naar een zeer hoog profiel met kennis van de financiële en economische wereld om Guy Clémer op te volgen als hoofd van de studiedienst. Als partij zijn we dus zeer blij dat een topper als Edwin De Boeck dit engagement opneemt.”

Edwin De Boeck is een klinkende naam in de economische wereld. Hij zal vanaf 1 mei de studiedienst versterken en leiden.

Volg de N-VA op Facebook, Twitter en Instagram

Meer dan zestigduizend mensen volgen de N-VA op Facebook. En ook op Twitter is onze partij met meer dan dertigduizend volgers de grootste van Vlaanderen. Wilt u echt niets missen van de N-VA? Dan volgt u ons ook op Instagram, waar u een blik kan werpen op wat er achter de schermen van de N-VA gebeurt.

Vindt u de N-VA leuk? Op onze Facebookpagina krijgt u dagelijks een opvallend bericht uit de actualiteit, foto's van lokale acties of een infografiek die u kan delen met vrienden.

Via Twitter houden we u de hele dag door op de hoogte van het N-VA-nieuws en beantwoorden we al uw vragen.

Voor foto's van onze kopstukken, korte ludieke filmpjes en unieke beelden van achter de N-VA-schermen kan u terecht op Instagram.

Maakt u graag deel uit van de grote N-VA-familie? **Kom er dan ook online gezellig bij.** Discussieer mee op Facebook en Twitter, vind onze foto's en filmpjes op Instagram leuk en deel ze met uw vrienden. Zo mist u helemaal niets van de N-VA.

Volop lokale bestuursverkiezingen

Nog tot half maart organiseren de meer dan driehonderd lokale afdelingen van de N-VA hun bestuursverkiezingen.

De nieuwe lokale besturen tekenen de komende drie jaar de krijtlijnen uit om de N-VA verder te doen groeien en bloeien in uw gemeente. En, uiteraard, om van de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 2018 een daverend succes te maken.

Vindt de verkiezing in uw afdeling deze of volgende week nog plaats? Bent u ouder dan 16 jaar en minstens drie maanden lid van de N-VA? Dan kan u mee kiezen wie uw afdeling zal besturen. Wie weet stelt u zich ook nog kandidaat?

Alle nuttige informatie vindt u terug op www.n-va.be/bestuurmee

Theo Toert

Europa kreunt onder een ongeziene migratiecrisis. Meer dan één miljoen asielzoekers kwamen vorig jaar naar Europa. Zowat 45 000 onder hen trokken naar dit land. Hoe gaan we daarmee om? Wat kan Europa doen om het tij te keren?

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken geeft een stand van zaken en beantwoordt uw vragen, telkens van 20 tot 22 uur:

- Donderdag 17 maart - Ter Elst, Edegem
- Dinsdag 22 maart - De Grote Post, Oostende
- Donderdag 14 april - CC De Werf, Aalst
- Vrijdag 15 april - Aula Pieter De Somer (KU Leuven), Leuven
- Dinsdag 19 april - CC De Adelberg, Lommel
- Maandag 25 april - Spektakelzaal, Geel
- Vrijdag 29 april - KAAI 16, Hasselt
- Maandag 2 mei - Flanders Expo, Gent

Theo nodigt u en uw familie, vrienden en collega's van harte uit om een van deze avonden bij te wonen! Vooraf inschrijven is niet nodig.

www.n-va.be/theotoert

Eddy Vermoesen is nieuwe penningmeester

De partijraad van de N-VA verkoos op 20 februari Eddy Vermoesen als nieuwe algemeen penningmeester van de N-VA. De penningmeester zetelt ook in het Dagelijks Bestuur van de partij.

Het Dagelijks Bestuur staat in voor de dagelijkse en praktische leiding van de partij. Het bestaat uit partijvoorzitter Bart De Wever, ondervoorzitters Sander Loones en Lies Jans en algemeen secretaris Louis Ide. Eddy Vermoesen vervangt Peter De Roover, die vorige maand voorzitter werd van de N-VA-fractie in de Kamer.

N-VA Duffel

Ook aan de oevers van de Nete komen we N-VA-afdelingen tegen. In het zuiden van de provincie Antwerpen zijn we ons licht gaan opsteken in Duffel. We treffen er een gezellige en gemotiveerde bestuursploeg.

In Duffel kan de N-VA rekenen op een sterke bestuursploeg. Naast de negen gemeente- en de vier OCMW-raadsleden telt de ploeg liefst negentien vrijwilligers. “Het is een gemotiveerde ploeg en dat is fijn. Vooral op het grote aantal vrijwilligers zijn we erg trots”, zegt voorzitter Geert Aerts. “Om de sfeer erin te houden en de ploeggeest te versterken, organiseren we enkele keren per jaar een toffe activiteit. Daarmee bedanken we iedereen ook voor hun inzet voor de N-VA in Duffel.”

Bij gratie van bestuur én leden

In de zomer organiseert de afdeling een barbecue voor de bestuursleden én hun partners. “Want uiteindelijk moeten zij het engagement van hun wederhelft ook maar ondergaan”, lacht Geert. “En op het einde van het jaar nodigen we alle bestuursleden uit voor een etentje zonder partner.” “Ook de leden worden uiteraard niet ver-

geten, want de afdeling bestaat maar bij gratie van hun steun”, vertelt de voorzitter. “Op hun vraag organiseren we een uitstap naar de twee parlementen. We hebben in onze afdeling met Sofie Joosen en Rita Bellens namelijk een Vlaams én een federaal parlementslid. Vandaar de interesse van de leden om eens een kijkje achter de schermen te nemen, met Sofie en Rita als gids. Brussel mag binnenkort dus een bezoekje van N-VA Duffel verwachten!”

Halfweg de legislatuur

Al negen jaar maakt de N-VA in Duffel deel uit van de meerderheid. In de vorige legislatuur met één N-VA-gemeenteraadslid, en sinds drie jaar met een burgemeester, twee schepenen, de OCMW-voorzitter en zes gemeenteraadsleden. “Toch is het niet altijd gemakkelijk om de realisaties van het bestuur in de verf te zetten”, weet Geert. “Vaak zien de burgers vooral de

problemen die nog niet werden aangepakt. Toch vinden we het enorm belangrijk om de veranderingen in de verf te zetten.” Halfweg de legislatuur bracht de afdeling daarom een boekje uit met een overzicht van de realisaties van de voorbije drie jaar.

“Dat idee hebben we gekopieerd van enkele andere afdelingen”, vertelt Geert. “Het leek ons de perfecte manier om alles nog eens duidelijk op een rijtje te zetten. Het resultaat is een aantrekkelijk boekje met tal van foto’s, waarin alle realisaties van het gemeentebestuur zijn opgenomen. Inclusief die van onze coalitiepartners. Want tenslotte is een coalitie bij uitstek een ploeg.”

Ook het bestuur werkt mee aan het beleid in de gemeente. Daarom kreeg het eveneens een plaats in het overzichtsboekje. “Hopelijk kunnen we nog drie jaar lang goed werk verrichten en blijven rekenen op onze vrijwilligers”, sluit Geert af. “2018 is een belangrijk jaar om naartoe te werken en alle helpende handen zijn meer dan welkom.”

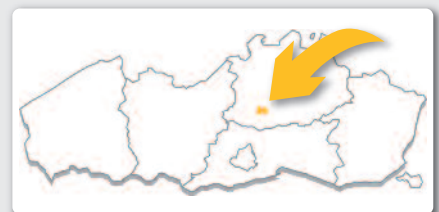
Ligging: in het zuiden van de provincie Antwerpen, langs de Nete

Buurten: Duffel-Oost, Duffel-West, Duffel-Mijlstraat

Aantal inwoners: 17 200

Bekende inwoners: Paul Jambers en Pascale Naessens, Kris en Jan De Smet (De Nieuwe Snaar), Kevin de Weert (ex-wielrenner), Anja Smolders (veldloopster), Chris Van Tongelen (De Romeo’s), Bart Van Avermaet (acteur; Waldek uit Thuis)

Bestuur: coalitie van N-VA, sp.a en Groen. De N-VA levert de burgemeester, twee schepenen, de OCMW-voorzitter, zes gemeenteraadsleden en drie OCMW-raadsleden

Algemeen secretaris Louis Ide

Louis Ide is een bezige bij. Als arts, N-VA-gezondheidsexpert, algemeen secretaris én columnist voor Knack.be kent hij welgevulde dagen. Zo ook op dinsdag 16 februari.

6.30 uur

Ik ben geen ochtendmens. Elke dag opnieuw doet het pijn om vroeg uit de veren te komen. Maar vandaag kondigt de radiowekker aan dat ons Kamerlid Bert Maertens langskomt in *De Ochtend*. Ik spits de oren.

7.00 uur

Terwijl mijn jongste dochter haar beker melk omstoot, hoor ik op de radio de lofzang van de *Financial Times* over Mechelen. De krant rangschikt de stad van de Maneblussers op de negende plaats als stad van de toekomst. Ik doe mijn eerste tweet van de dag: Radio 1 ziet over het hoofd dat Antwerpen in een ander klassement nóg beter scoort.

8.00 uur

Tijd om de twee jongste dochters af te zetten aan de schoolpoort. Onze oudste vertrok drie kwartier geleden al met de trein.

9.00 uur

Dankzij de mobiliteitskunsten van de groenen in Gent verlies ik onderweg naar het ziekenhuis waar ik werk veel tijd. Er ligt nochtans een pak werk te wachten. Ik bestudeer een pak resultaten die zijn binnengekomen en geef tussendoor enkele antibiotica-adviezen.

10.30 uur

Even pauze. Ik begin te schrijven aan een nieuw stuk voor *Knack.be*. Een oud boekje van de Volksunie is mijn inspiratie vandaag.

13.00 uur

Snel een sandwich en een soepje, en dan rep ik me naar Brussel. Geen files deze keer, en in de Brusselse tunnels gelukkig ook geen valende brokstukken. Aangekomen in de Kamer ga ik langs bij fractiesecretaris Luc Dubois en volksvertegenwoordiger Peter Luyckx.

17.00 uur

Op naar De Barricade voor het wekelijkse overleg met het Dagelijks Bestuur (DB). De agenda ziet er loodzwaar uit maar ik heb er zin in. Een uurtje later sluiten de fractievoorzitters, de ministers en hun kabinetschefs aan voor wat we het DB+ noemen.

19.15 uur

Ik glij weg uit de vergaderzaal. Rond 20 uur word ik verwacht in Schilde voor een van de eerste van de meer dan driehonderd afdelingsverkiezingen die we dit voorjaar organiseren. Er is veel volk en burgemeester Dirk Bauwens glundert.

20.45 uur

De verkiezingen verlopen geolied. De leden verkiezen een mooi en groot bestuur van geëngageerde vrijwilligers. Dit is de ploeg die het zal moeten waarmaken in 2018. In Schilde haalde de N-VA in 2014 52,9 procent. Nóg beter doen wordt moeilijk, maar de sfeer is zo goed dat ik er niet aan twijfel dat N-VA Schilde er weer zal staan. Ik stuur een paar tweetjes met een groepsfoto de wereld in.

23.30 uur

Thuisgekomen praat ik nog wat na met mijn vrouw. Ik hoop alvast dat alle afdelingen even vlotte bestuursverkiezingen zullen hebben als Schilde.

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:

James De Paepe, Hans De Groof, Maarten Debruyne, Stefaan Huysenruyt, Jong N-VA, Xavier Lesenne, Joachim Pohlmann, Caroline Reynders, Soetkin Van Causbroeck, Yannick Vanderveeren.

Directeur:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock

Foto's inhoud blz. 3:

© Thinkstock - © Imagedesk - © Thinkstock

Foto achterkaft: © ID/Brecht Van Maele

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op 20 februari 2016.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

[facebook.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie)

volg @de_NVA op Twitter

bekijk @de_NVA op Instagram

“

*Aan censuur
doen we niet mee.
Aan de aanpak
van criminaliteit
des te meer.*

Christoph D'Haese (49),
burgemeester van Aalst
en carnavalist